

Příběh dražené helmy Emany Šošně

Drazí přátelé, byl jsem požádán o kratičký seminář k tomuto vzácnému draženému artefaktu, kterým není nic jiného, než helma slavného českého cestovatele Emany Šošně.

Jméno vám asi nic neříká, ale vzniklo při cestě našeho rodáka do Svaté země. Emil Holub, tedy to jméno, o kterém se dodnes učíme v hodinách dějepisu, je až po dnešní dny pro jižní národy naprosto nevyslovitelné. Proto bylo Jára Cimrmanem, při Holubově návštěvě tohoto génia ve Vídni, upraveno do podoby, která zvukově odráží orientální Šamaš a slova podobná či odvozená.

Nám snad vzdáleně může připomínat holuba – tedy toho nosního, jak zní údajně v brněnském hantecu. Ale nedejme se zmást, přátelé.

Přikročme však k samotnému artefaktu. Jára Cimrman v době cesty Holuba do Orientu, experimentoval s tzv. *Skulinovou cimrou*, později nám z neznámého důvodu odborníky pojmenovanou jako „dírková komora“. Ta je založena na principu světla procházejícího otvorem a zachyceného na nějakou pevnou látku. Podivuhodný jev Cimrman objevil při zdokonalování zabezpečení prvních CK tunelů na Ferdinandově severní dráze. A zcela správně jej nazval „tunelováním“. Označení se žel ujalo až mnohem později a za zcela jiných okolností. Dnes nikoli světlo, nýbrž peníze protékají určitými skulinami na jistá konkrétní, nám všem většinou neznámá, místa. Jisté je pouze to, že k pohybu při tunelování dochází. Ale nebudu vás nadále zatěžovat zbytečnými technologickými detaily.

Zkrátka Cimrman první „Světlotunelochyt“, tedy přímého předchůdce dírkového fotoaparátu Kodak, zapůjčil Holubovi na cesty.

Nám neznámý autor zachytil několik obrazů, které se dochovaly do dnešní doby, jsou založeny v archivu Ferdinandovy severní, jakož i zde dražený artefakt. A tak díky péči nadšenců, obnovujících již dříve zmíněnou severní dráhu, můžeme pohlédnout na místa, kam dorazil náš slavný cestovatel. A konečně i do tváře samotného šťastného Emany Šošně.

Manipulátor přístroje, na rozdíl například od manipulátorů minulosti, nebyl s Cimrmanovým Světlotunelochytem“ příliš kamarád a patrně ani příliš výtvarně založen, jak ostatně sami uvidíte. Šošně zachycuje v podivných pozicích a vzdálenostech. Nicméně nám i tak poskytl dostatečné důkazy o tom, že Holub a jeho slavná helma ve Svaté zemi skutečně pobývali.



To, co nás na jednom obraze zaráží, je podivuhodný zelený artefakt, vzdáleně připomínající plastickou lahev od malé Poděbradky. Jde však o podobnost čistě náhodnou a z našeho pohledu o čirý nesmysl. Proto bude i nadále předmětem zkoumání odborné veřejnosti. Jisté si této věci, kterou drží Holub v ruce, když se svým orientálním kolegou prohrabávají trosky slavné židovské pevnosti Masada, povšimnete. Zmíněný snímek zároveň patří k nejzdařilejším portrétům Emila Holuba. Tedy, je-li to skutečně on, a pokud se archivy Ferdinandovy severní dráhy škaredě nemýlí.



Na závěr podotýkám, že podoba Emany Šošně s mou osobou není náhodná. Skutečně jsem se v zájmu nynější aukce pokusil do podoby slavného krajánka co nejvíce stylizovat. Jeden je v pokušení říci: „Jako bych mu z oka vypadl...“ Nicméně jsem tak učinil proto, abych podpořil vaši představivost a inspiroval vaše peněženky při aukci.



Tolik tedy k dražené helmě. Děkuji vám za pozornost.

Petr Plaňanský